

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Fru Pia Kjærsgaard havde et spørgsmål. Jeg tror, det var rettet til mig. Hvad er egentlig meningen, spurgte fru Pia Kjærsgaard, og det vil jeg meget gerne svare på.

Meningen, som jeg ser det, med debatten i dag, er at diskutere de reelle løsninger, løsningsmulighederne på reelle problemer, som optager mennesker. Det er ikke så meget at smide citater i hovedet på hinanden. Det kan enhver gøre, og det kunne jeg såmænd også godt stille op med.

Nej, meningen i dag synes jeg er: Hvad kan vi gøre? Hvordan samarbejder vi for at få løst de problemer, der er? Og dér mener jeg, at vi har nogle gode erfaringer. Vi ved fra en række gode erfaringer, hvordan vi kan løse nogle af de her problemer, og det er det justitsministeren og regeringen lægger op til, og det synes jeg er den gode tilgang.

Tænk, hvis vi kunne konkurrere herinde i dag om: Hvem har de bedste erfaringer? Hvem har de bedste eksempler? Hvem ved, hvad det er, der virker? For vi er jo alle sammen enige om, at volden skal standses, og den bedste måde at få den standset på er for det første ved at få de unge i arbejde, få dem i idrætsklubber, få dem ind i samfundet, og for det andet ved at få forebygget på en god og på en dansk måde. Det er den danske måde, vi skal løse de danske problemer på.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Først må jeg jo skuffe hr. Tom Behnke, hvis jeg på nogen måde skulle have sagt noget, som kunne misforstås i den retning: Nej, naturligvis kan vi ikke støtte det forslag til vedtagelse.

Så vil jeg da godt sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at jeg egentlig synes, det er dejligt, ikke bare at vi kan konstatere, at vi heldigvis ikke har en så utryk hverdag, som man prøver fra Dansk Folkeparti at give indtryk af, men også, at det ikke er ret længe siden – det er faktisk lige her for nylig – man fra Copenhagen Capacity er kommet med en ny lille folder, hvor man på baggrund af en undersøgelse, der er lavet på University of Pennsylvania af R. Estees, siger på den ene side med hensyn til, hvordan Danmark ligger, hvad angår det bedste sted at leve, at dér ligger vi på førstepladsen, og på den anden side med hensyn til, hvordan Danmark har det i forhold til sammenlignelige lande med hensyn til ikke bare at leve, men

også at arbejde, at dér ligger vi også på førstepladsen.

Og så går man ind og spørger, og det er vel det, der er mest interessant i forhold til debatten her: Hvordan har man det så i Danmark i forhold til sammenlignelige lande, Sverige, Holland, Irland, England, Belgien, Frankrig, Tyskland, med hensyn til den enkelte persons oplevelse af tryk i forhold til at leve her i landet? Hvem ligger på førstepladsen? Det gør Danmark.

Så det er dejligt at kunne konstatere, at vi ikke er de eneste, der mener, at vi faktisk har et godt og trykt land, men selvfølgelig forbliver det også kun godt og trykt, hvis vi hele tiden tør tage fat dér, hvor vi ser at der er problemer, der skal løses.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er statsministeren jo ikke den, der normalt går af vejen for at rive nogen i næsen med citater, så jeg troede, det var et synspunkt, statsministeren havde, at det var på sin plads at konfrontere hinanden med, hvad man tidligere har sagt.

Og jeg må altså stadig væk sige, at jeg står fuldstændig uforstående over for den linje, man vælger at lægge her ved debattens start, set i forhold til det, Socialdemokratiet gjorde i forbindelse med sin kongres sidste efterår. Men det var måske noget med, at det var lidt mere oppe i tiden og medierne fokuserede lidt mere på det, og så ville man sådan gerne give udtryk af rigtig at være handlekraftig.

Må jeg så sige til fru Lissa Mathiasen, at jeg i virkeligheden tror, at den dansker, der bliver udsat for et røverisk overfald, eller den pige, der bliver udsat for en voldtægt, er fuldstændig hamrende ligeglad med, hvor mange episoder der er i Holland eller Irland eller for den sags skyld i et tredje land.

Den person oplever det overgreb mindst lige så tyngende som den person, der oplever det i Irland, og derfor skal vi slå ned på det, og så er spørgsmålet: Er vores udgangspunkt, at der er for meget vold og kriminalitet i det danske samfund? Og hvis ja: Hvad gør vi så ekstra for at sætte ind over for det? Og dér vil jeg altså gerne give statsministeren ret: Dér handler det selvfølgelig om, at vi prøver at finde nogle løsninger for en forstærket indsats over for det problem.